

[Peter Duetoft]

at det vel måtte kunne gøres på en anden måde, og den anden måde var EF. Det, at man tvinger gamle fjender i Europa til at tale sammen i stedet for til at kæmpe mod hinanden, tror vi altså også i dag er svaret på Europas problem. Derfor tror vi, at hvis integrationen sættes i stå nu, vil alternativet blive et blodigt, nationalistisk Europa, som vi ikke lige i øjeblikket har og forhåbentlig aldrig får brug for, og integrationen kan ikke kun styres af handel, for handel har ikke vist sig at skabe fred, men den politiske integration i Europa, der sker og hele tiden er sket siden EF's stiftelse, er svaret.

Når bl.a. fru Annette Just siger, at det ikke gør noget, at det bliver et nej til Maastricht, for så har vi Europa med det indre marked, som det var før – og jeg er i øvrigt enig med hr. Gade i, at det vil blive junglelovens Europa, hvor man kan udkonkurrere hinanden på de mest bestialske måder – kan man godt synes det, hvis man er superliberalist og nærmest anarkist som fru Annette Just, men det er ikke den slags samfund, vi andre ønsker.

Til fru Annette Justs filosofi, at når vi nu vender tilbage til Europa og EF før Maastricht, bliver alt som før, må jeg sige, at efter vores opfattelse ser fru Annette Just klart bort fra de psykologiske faktorer i det.

Når man har investeret drømme og forhåbninger, arbejde og kompromis i troen på, at man kan gå tættere sammen på en loyal og effektiv måde, og det hele så pludselig ikke bliver til noget, rammer skuffelsen altså ikke bare det projekt, man var i gang med, men slår tilbage til det, der var før. Det vil betyde, at England, Frankrig og Tyskland vil begynde at konkurrere med hinanden i det tidligere Østeuropa og Sovjetunionen, at man i den jugoslaviske borgerkrig risikerer, at tyskerne støtter kroaterne og franskmændene serberne. Det kommer de nok ikke i krig af, men der vil opstå en stigende konkurrence mellem de gamle stormagter i Europa, og det er den stigende modsætning, der på længere sigt vil føre til EF's sammenbrud og dermed til et gammelt nationalistisk opsplittet Europa anno 1914, og det ønsker vi ikke. Det kan være, fru Annette Just gør det, men jeg mistænker fru Annette Just for ikke at have tænkt så langt, og at hun ikke ønsker at vende tilbage til 1913-1914, men mangler konsekvens i sin tankegang.

Derfor må jeg sige, at det var helt, helt bevidst, at CD i går på sit pressemøde udråbte Fremskridtspartiet som det parti, vi helst vil tage slagsmålet med i den kommende kampagne, for vi tror, at en lang række mennesker i Fremskridtspartiet med den såkaldte borgerlige holdning, som det parti har, og med den historiske erfaring, der dog er en række medlemmer i Fremskridtspartiet der har, fundamentalt er uenige i en tilbagevenden til et Europa, som det var i begyndelsen af dette århundrede, og jeg er blevet bekræftet i det, for jeg har haft problemer med at finde fremskridtsfolk, der ville diskutere med mig rundt omkring i landet – ikke fordi de ikke ønskede at møde mig, men fordi de var enige med mig, og det er jo altid ubehageligt at skulle diskutere med en modstander, man er enig med, men det klarer fru Annette Just og jeg så nok andre steder, har jeg opdaget, og det er glimrende.

Det er den fundamentale tro på integrationen som et middel, der måske i virkeligheden skiller os alle sammen mest fra hr. Pelle Voigt og fru Annette Just, og det er den langsigtede debat, jeg så håber vi også kommer til at få i kampagnens løb, så det ikke alt sammen bliver løgnagtige historier om bananer og skæve agurker, og hvad det ellers hedder alt sammen, som Fremskridtspartiet yndede at føre frem i sidste valgkamp.

Jeg behøver vel ikke at sige til nogens orientering, men gør det alligevel for god ordens skyld, at CD ikke agter at stemme for Fremskridtspartiets ændringsforslag til dette lovfor-slag.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Blot for at sikre mig, at det ikke skal stå uimodsagt, vil jeg gøre hr. Peter Duetoft opmærksom på, at Fremskridtspartiet ikke har sagt en eneste lyd om skæve bananer og agurker under den sidste folkeafstemningsvalgkamp. Det var desværre et andet parti, nemlig De Konservative, der kom frem med de skæve agurker; det var faktisk ikke os. De skæve agurker blev uddebatteret i 1972 eller deromkring, men det er måske det niveau, hr. Peter Duetoft ønsker debatten på, for en del af det, hr. Peter Duetoft sagde, tydede på, at Fremskridtspartiet i sine indlæg i dag bare havde talt om at bombe Europa tilbage til omkring 1913-1914.